

● តំបន់ណានកាំង/លៀវជីអ៊ីក - ទឹកដីដ៏សែនឆ្ងាយនៅប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី

នៅពេលដែលខ្ញុំអង្គុយនៅមាត់បង្អួចសម្លឹងមើលផ្កាយលើមេឃដែលនៅសែនឆ្ងាយ

ជាធម្មតាខ្ញុំតែងតែនឹកគិតផ្កាយនៅលើមេឃហាក់ដូចម្តាយរបស់ខ្ញុំនៅភូមិកំណើតនៅប្រទេស

ឥណ្ឌូនេស៊ី។ សម្លឹងមើលទៅលើផ្ទៃមេឃ ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នកម្តាយថា៖ 「 អា!

ផ្កាយនៅលើមេឃពិតជាស្រស់ស្អាតណាស់!

ស្អាតជាងអាកាសបាតុភូត(អាច៍ផ្កាយធ្លាក់ពីលើមេឃឬទេព្យស្រយ៉ុត)ខ្លាំងណាស់! 」

រួចបានផ្កាយបាននិយាយជាខ្ញុំន៎! ខ្ញុំនៅក្រោមផ្ទៃមេឃច្រៀងចំរៀងលេងកំសាន្ត

រួចក៏មើលទេសភាពនៅក្រោមផ្ទៃមេឃដ៏ស្រស់ស្អាត!

ប្រទេតៃវ៉ាន់គឺជាប្រទេសពិហុវប្បធម៌ដ៏ចម្រុះ

ប្រជាជនអន្តោប្រវេសន៍មកពីពិភពលោកនានាមកនៅលើប្រទេសកោះតៃវ៉ាន់។

ម្តាយខ្ញុំមករស់នៅប្រទេសតៃវ៉ាន់បាន១០ឆ្នាំកន្លងមកហើយ បានរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍

បង្កើតកូន រស់នៅលើទឹកកកដឹកនឹងបណ្តុះបណ្តាលក្មេងជំនាន់ក្រោយឲ្យដឹងនៅលើទឹកដីនេះ

រីករុងរឿងមិត្តភក្តិសុទ្ធតែសញ្ញាតិបរទេស

នៅពេលយើងខ្ញុំពិភាក្សាគ្នាមានភាពស្មោះស្មានិងគ្នាមានភាពសប្បាយរីករាយយ៉ាងខ្លាំង

សូមអំណរគុណដល់រដ្ឋាភិបាលនៅលើកោះតែរ៉ាន់នេះដែលបានយកចិត្តទុកដាក់លើប្រជាជន

នអន្តោប្រវេសន៍ថ្មីដល់ពួកគាត់។

ខ្ញុំគឺជាក្មេងជំនាន់ក្រោយ នៃកូនរបស់ប្រជាជនអន្តោប្រវេសន៍ថ្មី

ប្រទេសតែរ៉ាន់គឺជាស្រុកកំណើតខ្ញុំ រីករុងរឿងប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ីក៏ជាផ្ទះខ្ញុំដែរ

ខ្ញុំមានសុភមង្គលជាងនរណាទាំងអស់ មានវប្បធម៌ឥណ្ឌូនេស៊ីអាចរៀនចំណេះបាន

ភាសាតែរ៉ាន់ ចិនហ៊ុកគៀន ភាសាចិនកុកដីជាភាសាចំរុះ

ខ្ញុំមានភាសាមួយទៀតដែលគេមិនមានជាភាសាឥណ្ឌូនេស៊ី។ ត្រូវរក្សាទុកនូវក្លែនែពិហុវប្បធម៌

មិនថាឡើយប្រទេសឥណ្ឌូនេស៊ី វៀតណាម ប្រជាជនអន្តោប្រវេសន៍សញ្ញាតិចិនដីគោក

នឹងអាចរស់នៅតែរ៉ាន់ប្រកួតប្រជែង

សូមឱ្យពិភពលោកបានស្តាប់ឮនៃសេចក្តីសប្បុរសរបស់កោះតែរ៉ាន់ មិត្តភាព

ចូរអោយផ្ទៃមេឃប្រទានពរដល់កោះតែវ៉ាន់។